

Posudek vedoucího diplomové práce

Lucie Špínková: Děla v trochu jiné válce

Lucie Špínkové si pro svoji práci vybrala téma, které je vysoce aktuální. V souvislosti s klimatickými změnami se problematika umělého zasněžování dostává i do veřejné debaty a do médií. Výzkum, který zkoumá spor, zda a jak zasněžovat, tak má velký potenciál přesáhnout z úzce vymezené akademické oblasti a přispět do veřejné debaty.

Autorka se ve své práci zaměřila na popis a analýzu sporů, které mezi sebou vedou vlekaři a ochranáři v Krkonošském národním parku. Přičemž se zaměřila na to, jaká pojetí přírody mají obě skupiny aktérů a jak jakou roli případné a očekávané rozdílné pojetí přírod hraje v tomto sporu. Pro svůj výzkum zvolila kvalitativní výzkumnou strategii založenou především na polo strukturovaných rozhovorech, pozorování, doplněné o analýzu materiální.

Práce má některá silná místa a některá trochu slabší. Autorka po metodologické stránce zvládla výzkum velmi dobře. Počínaje formulací výzkumného problému, přes výběr informátorů a získávání dat. Za nejlepší část práce považuji to, jak byla autorka schopna reflektovat svoji roli výzkumnice a sebereflexivně analyzovat proměnu sebe samé v průběhu výzkumu a proměnu svých vlastních předpojatostí, s kterými do výzkumu vstupovala. Díky tomu práce získává na důvěryhodnosti.

Při analýze získaných dat se autorka snažila vyvarovat toho, aby byla práce stroze popisná, což bývá častý nedostatek kvalitativních prací na naší katedře. Pokusila se jít za to, co jí informátoři říkají, jejich tvrzení a svá pozorování analyzovat a provázat s teorií. Ne vždy se jí to zcela podařilo a pasáže o socio-přírodách obou aktérů mohly být delší, podrobnější a více analytické. Na druhé straně, autorka přináší zajímavá zjištění. Například když zdůrazňuje rozdíl mezi vlekaři jakožto provozovateli a majiteli/developery. Nebo když popisuje proměnu, kterou prošla práce vlekařů: kdy v minulosti svoje živobytí kombinovali se zemědělstvím a jak se tato změna projevuje v jejich vztahu k přírodě. Autorka také zajímavě nabourává představu řady ochranářů, že vlekaři nemají k přírodě vztah. Ukazuje, že mají akorát jiný. Zároveň si vcelku zajímavě a vtipně všimá, že vlekaři tráví v „přírodě“ více času, než ochranáři z KRNAPu, kteří jsou zavaleni úřednickou prací v kanceláři. Zajímavý je také její postřeh ohledně toho, že vlekaři jsou na přírodě, respektive přírodních procesech mnohem bezprostředněji závislí, s ohledem na svoje živobytí, než ochranáři, kteří jako státní zaměstnanci na přírodě závisejí, skrze stát a potažmo politickou reprezentaci, mnohem více zprostředkovaně.

Autorka využila řadu zahraniční odborné literatury, nicméně je škoda, že v empirické části ji téměř nepoužívá k tomu, aby více analyzovala a diskutovala svá zjištění (viz str.53-69). Jak jsem psal výše, autorka tak má řadu zajímavých zjištění a postřehů, které by bylo možné interpretovat skrze načtenou literaturu a více a hlouběji diskutovat.

Práce je logicky strukturovaná, místy trochu těžkopádně psaná, ale autorka prokázala, že si osvojila metody vědeckého práce, přinesla řadu zajímavých zjištění, která mohou přispět i do širší debaty o zasněžování na horách a přispět k porozumění jednání jednotlivých aktérů. Práce tak má i aplikační potenciál.

Diplomovou práci Lucie Špinkové „*Dělá v trochu jiné válce*“ hodnotím v bodovém rozmezí 15 a 16 bodů, tedy na pomezí výborně a velmi dobře.

V Praze, 24. ledna 2018

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák, Ph.D.